

TRETIA VEĽKONOČNÁ NEDEĽA A

Evanjeliá nedieľ vo veľkonočnom období nám postupne opisujú udalosti zjavenia sa vzkrieseného Ježiša. Tak je to aj v dnešnej stati, kde evanjelista Lukáš ako jediný opisuje cestu dvoch Emauzských učeníkov, ktorí sa po veľkonočných sviatkoch vracali domov na prvý deň v týždni, t. j. na našu veľkonočnú nedeľu. Dedina Emauzy sa nachádzala asi 11,5 km od Jeruzalema, čo je spomínaných šesťdesiat stádií. Najprv musíme vedieť, kto boli títo dvaja učeníci. Mnohí kazatelia hovoria, že utekali domov zo strachu pred Židmi, aby aj ich neprenasledovali, no vracali sa domov sklamaní z udalostí, ktoré sa s Ježišom udiali posledné dni. Tiež nás zaujíma, kto boli títo dvaja učeníci. V Lukášovej správe sa uvádza, že to bol Kleopás a podľa tradície jeho syn Simeon. Kleopás bol v prvej Cirkvi dobre známy, lebo podľa biblických historikov bol bratom svätého Jozefa a jeho syn bol podľa toho bratrancom Pána Ježiša. Po smrti svätého Jakuba, prvého jeruzalemského biskupa, sa Simeon v roku 62 stal druhým jeruzalemským biskupom a v roku 107 bol v Jeruzaleme ukrižovaný. Je zaujímavé, že Pán Ježiš sa svojim nedal hneď spoznať. Ako zdanlivý cudzinec sa k nim pripojil s otázkou, o čom sa cestou zhovárali. Istotne ich rozhovor bol o spomenutých udalostiach, ktoré sa v Jeruzaleme posledné dni odohrali a hoci im ženy, či Mária Magdaléna alebo apoštoli Peter a Ján rozprávali, že sa im Ježiš ukázal živý, predsa ich sklamanie bolo veľké, lebo ako všetci vtedajší Židia aj oni si predstavovali Ježiša ako vysloboditeľa spod rímskej nadvlády.

A teraz si všimnime udalosti na tejto ceste aj príchod do Emauz. Pán Ježiš im cestou vysvetľoval všetky proroctvá, ktoré sa na neho vŕahovali, že to, čo sa stalo v Jeruzaleme, sa muselo stať podľa vôle nebeského Otca. Pritom ich pokarhal, že „*sú ťarbaví a nechápaví srdcom uverit' všetko, čo hovorili proroci.*“ Takto prišli do Emauz, v ktorých sa zdanlivo Pán Ježiš nechal prehovoriť, aby zostal. Tu sa odohrala udalosť, kde Pán Ježiš urobil to isté, čo vo Večeradle pri Poslednej večeri, keď «lámal chlieb» pri ktorom ho spoznali.

Keď si podrobnejšie všimame jednotlivé udalosti z evanjelií, tak žasneme, ako si Pán Ježiš postupne cez apoštolov pripravoval budúcnosť svojej Cirkvi aj všetko, čo sa bude v nej diať až do skončenia sveta. Jednou z dôležitých udalostí je svätá omša. Počas Druhého vatikánskeho koncilu sa dlho jednalo o tom, ako bude po Tridentском koncile vypadáť – obrazne povedané – «nový šat» svätej omše. V Bazilike svätého Petra uprostred postavili pred viac ako 2500 biskupov, kardinálov a teológov dva stoly. Na prvý položili knihu Písma svätého a na druhý misku s hostiami a krčiazky s vínom a vodou. Týmto bolo jasne naznačené, že obrad svätej omše bude pozostávať z dvoch dôležitých častí, a to z bohoslužby slova a z bohoslužby obety. V bohoslužbe slova sa Božiemu ľudu otvárajú oči mysle, aby Boží ľud z Písma svätého, tak Starého ako aj z Nového zákona, poznával Pána Boha a jeho Syna Pána Ježiša. Je to presne to, čo vysvetľoval Pán Ježiš Emauzským učeníkom a čo bude ústami pápeža, biskupov, kňazov a diakonov vysvetľovať až do skončenia sveta. V druhej časti, bohoslužbe obety, sa Pán Ježiš obetuje tak, ako to urobil pri Poslednej večeri a v Emauzoch, čím stále sprítomňuje svoju obetu na kríži a zároveň aj svoje zmŕtvychvstanie. Toto je zmysel svätej omše jednej z viacerých jeho vzácnych darov pre Cirkev až do skončenia sveta.

Milí priatelia! Veľmi vás prosím, zamilujte si svätú omšu, ktorá nie je nejakým divadlom len na pamiatku, ale každá svätá omša je živou Ježišovou obetou za nás všetkých. Preto nikdy neľutujte aspoň hodinu v nedeľu si nájsť čas a s radosťou sa ponáhľať do kostola stretnúť sa so živým Ježom Kristom vo svätej omši.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.